25 Σεπτεμβρίου 2013

Για την αλλαγή των άλλων

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Γερόντισσα Γαβριηλία

Μ.: Αδελφή μου, όταν βλέπουμε κάτι στραβό στον άλλον, πως μπορούμε να τον κάνουμε ν' αλλάξει σ'αύτό το σημείο;

Γ.Γ.: Είναι μεγάλη πλάνη να νομίζεις ότι με την προσπάθειά σου μπορείς να αλλάξεις έναν άνθρωπο. Ποτέ. Με την ζωή σου, μπορεί. Με την προσπάθεια, την ομιλία, την αντίθεση και με όλα αυτά, ποτέ, η πάρα πολύ σπάνια. Η αλλαγή, θα γίνει όταν έρθει η Ώρα του Θεού. Εάν έσυ αλλάξεις τον εαυτόν σου και γίνεις το ζωντανό παράδειγμα αυτού που θέλεις ν' αλλάξεις, το ιδεώδες του, και σε δει ευτυχισμένη, τότε θ'άλλαξει. Όταν προσεύχεται κανείς για έναν άνθρωπο, αυτό είναι εντάξει. Αλλά, όταν προσπαθεί να τον αλλάξει, όχι. Αυτό είναι μόνο στο Χέρι του Θεού. Ο Θεός έχει το Πρόγραμμά Του για την ζωή του καθενός μας. Για όλους. Εμείς είμεθα ελεύθεροι. Δεν ξέρουμε όμως ότι Εκείνος ξέρει τι θα κάνουμε. Εκείνος τα ξέρει όλα. Ξέρει την πορεία μας μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής.

Εμείς δεν την ξέρουμε. Κι αν **Μ.** μου, προσπαθήσουμε τον εαυτό μας, να ενώνουμε πέρισσοτερο με τον Θεό, τότε δεν θα έχουμε ανάγκη να κάνουμε τίποτε. Γιατί αυτομάτως θα γινόμαστε παράδειγμα σ' αυτούς που θα θέλαμε να δούμε στο Δρόμο Του. Όμως, είναι φυσικό, τόσο με τα νειάτα σου, όσο και με την αγάπη που έβαλε ο Θεός μέσα στην καρδιά σου, να μην μπορείς στην αρχή τουλάχιστον, να το καταλάβεις και να απογοητεύεσαι και να λες: «Τι κατάστασις είναι αυτή; Τόση προσπάθεια, κι ακόμα αυτός εκεί;» Ξέρεις όμως; Το ίδιο λέει και ο Θεός μαζύ μας: «Τόσες φορές συγχώρεσα. Τόσες φορές έκανα υπομονή. Ακόμα αυτός;» Και τότε, η συνέχεια θα είναι σε προσευχή. Όπως και η άρχη είναι στην προσευχή. Χωρίς να κρίνουμε τον άλλον. Μια φορά, όταν είχα καταλάβει πια ότι η προσευχή είναι το παν, είδα στον δρόμο δύο παιδάκια, στον θυμό τους πάνω, να σκοτώνονται στο ξύλο. Δεν πήγα να τα χωρίσω, όπως θα πήγαινα παληά, άλλα έβαλα αμέσως σε πράξη αυτό που πίστευα. Γύρισα άπο την άλλη μεριά το κεφάλι και είπα: Κύριε, βάλε Εσύ την Ειρήνη Σου ανάμεσα στα δυό τους. Κι ώσπου να γυρίσω να τα δω, αυτά γελούσαν και παίζαν πάλι... Ήταν μια απάντηση του Θεού. Να το ξέρεις **Μ.** μου. Η ειρήνη και η γαλήνη μας, και το πως ζούμε είναι που δείχνουν το πόσο πιστεύουμε. Γι' αυτό, μπορεί ένας άνθρωπος να μας λέει τα καλύτερα διδάγματα.Όμως, αν τον δούμε ταραγμένο, ανήσυχο και να παραπαίει ο ίδιος, δεν μπορούμε να πιστέψουμε αυτά που θα μας πει.

Αν θέλουμε λοιπόν να βοηθήσουμε τους άλλους, σκοπός της ζωής μας πρέπει να είναι να πλησιάζουμε όσο μπορούμε στο Πρότυπο, δηλαδή στον Κύριο.

Από το βιβλίο «Η Ασκητική της Αγάπης».

Πηγή: http://agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr/2013/09/blog-post_9478.html#more